Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6719
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png">

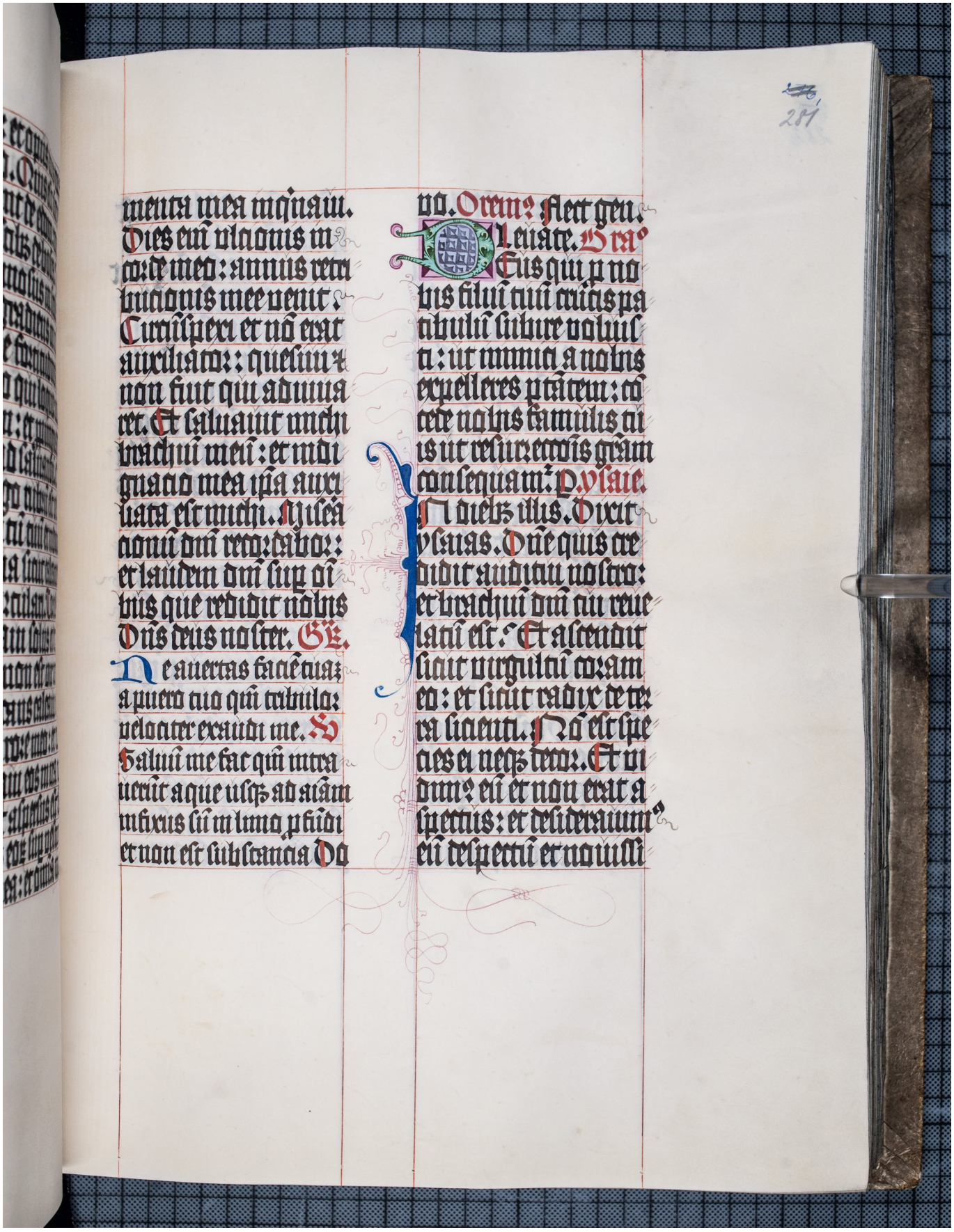

mentu mea magnau.
Dies eū vlaonis m
corde meo: annus reū
buconis mee venit.
Circūspexi et nō erat
auxiliator: quesiui
non fuit qui adiuua
ret. Et saluauit michi
brachiū meū: et mi
gnatio mea ipa auxi
liata est michi. Psallā
nomī dñi rectoris: dīcā:
et laudem dñi sup om
nibus que redidit nobis
Deus deus noster. Gē.
Ne auertas faciē tuā:
a puero meo quō tribula:
velociter exaudi me. S
Salui me fac quō intra
uenit aque usq; ad aiām
meā: infixus sū in limo p̄fundi
et non est substantia. Do
mine. Oremus. Aect geni.
Leuate. Ora
Eus qui p no
bis filiū tuū crucis pa
tibulū subire voluis
ti: ut inimicū a nobis
expelleres p̄stetem: cō
cede nobis famulis tu
is ut resurrectionis gām
consequamur. P. ysaie.
Audiebā illius. Dicit
ysaias. Dñe quis cre
didit auditui nostro:
et brachiū dñi cui reue
latū est? Et ascendit
sicut virgultū coram
eo: et sicut radix de ter
ra sitienti. Nō est spe
cies ei neq; decor. Et vi
dimus eū et non erat a
spectus: et desiderauimus
eū despectū et nouissi